

bonart

“Locus amoenus-paisatges de cruising”, un projecte de Juanjo Oliva, a es Baluard” Bonart,

22 de gener 2017

22 gener 2017

EXPOSICIONS PALMA

“LOCUS AMOENUS-PAISATGES DE CRUISING”, UN PROJECTE DE JUANJO OLIVA, A ES BALUARD

bonart

Des del 18 de gener (i fins al 12 de febrer) es pot veure a l'Observatori del museu Es Baluard de Palma Locus amoenus - Paisatges de cruising. Aquest projecte de Juanjo Oliva es vertebrava en quatre conceptes: freqüència, límit, d'ubicació i cosificació. Cada un d'aquests conceptes ve sostingut per quatre propostes que els subratllen o bé, generen nexes que permeten estendre'ls per continuar el procés d'estudi i seguiment, un seguiment que té com a suport l'Observatori d'Es Baluard.

Es tracta d'una proposta curatorial en procés a mode d'assaig, que pren l'espai més experimental del museu com a territori de proves i laboratori per confrontar davant el públic una tesi d'investigació proposada per Juanjo Oliva, com a curador a manera d'exploració de propostes i mediació front els diversos públics i interlocutors.

El concepte freqüència es aborda per Damià Vives (Artà, 1981) creador que forma part del projecte 'Interconfusió' el qual pretén l'observació del fet intercultural a les nostres societats. Vives proposa una comparativa: dos espais en trànsit i freqüències diferents, on l'abisme carnal i la inoperància del desig es solapen generant un estat de confusió momentània que, així i tot, acaben alimentant la pulsio sexual.

Jorge Fuembuena (Saragossa, 1979) presenta una proposta sobre fronteres. Paisatges en activació versus paisatges desactivats que corren en paral·lel, en acord tàcit i on es sosté que cada un d'aquests paisatges admet que la seva pròpia pell pugui estar i entrar en contacte amb l'altre. Pells amb simbiosi que situen el límit de l'abisme existent entre elles.

El concepte freqüència es abordat per Damià Vives (Artà, 1981) creador que forma part del projecte 'Interconfusió' el qual pretén l'observació del fet intercultural a les nostres societats. Vives proposa una comparativa: dos espais en trànsit i freqüències diferents, on l'abisme carnal i la inoperància del desig es solapen generant un estat de confusió momentània que, així i tot, acaben alimentant la pulsio sexual.

Jorge Fuembuena (Saragossa, 1979) presenta una proposta sobre fronteres. Paisatges en activació versus paisatges desactivats que corren en paral·lel, en acord tàcit i on es sosté que cada un d'aquests paisatges admet que la seva pròpia pell pugui estar i entrar en contacte amb l'altre. Pells amb simbiosi que situen el límit de l'abisme existent entre elles.

El concepte d'esubicació és abordat per Miquel Planas (Palma, 1961) basant-se en dues línies inscrites en el paisatge, dues cotes que, de modes aparents, pretenen concretar un espai però, la carència voluntària de registre ens fa quasi impossible la seva interpretació, el que ens situa enfront de un dubte: saber a quin territori, més enllà del límit, ens trobem.

Aquestes tres investigacions són complementades amb vincles al llenguatge cinematogràfic a través d'una referència a La pianista (2001) de Michel Haneke, que planteja el concepte cosificació, com a component elemental per entendre el decorat cruising on el subjecte s'oposa a la identitat i a la referenciació.

Finalment, es proposa l'oportunitat d'aproximació al tema i/o a subtemes generats pel cruising a través de referències bibliogràfiques d'autors que han tractat aquesta pràctica des de diferents angles. Aquestes lectures es presenten amb la fi de potenciar, a priori, visions i matisos necessaris per a la interpretació d'aquest tipus de paisatge.

El material recollit pretén observar la nominalitat a través del desig sexual, ara com ara debilitada per l'exigència contemporània d'informació i registre per, des d'aquí, activar la participació i la tolerància d'una alteritat que, en aquest assaig, ve significada per les definides com a masculinitats hegemòniques, masculinitats propenses al conservadorisme del contacte i la gradació.

Locus amoenus intenta desestructurar compartiments estancs que determinen qui ocupa el paisatge. Entenem el cruising com a lloc de transversalitats i tangencialitats heterogènies, molt eficaces. Qualsevol intent d'establir o classificar la normalitat sexual és simplificar la naturalesa intrínseca d'aquests espais.

Juanjo Oliva és llicenciat en Història de l'Art per la UB, restaurador i conservador de Béns Mobles (Diputació de Barcelona), grau superior en Museologia, iconografia i catalogació (Universitat Gregoriana de Roma). Actualment dirigeix 'Interconfusió' (*una nova mirada artística a la diversitat) en col·laboració amb 'L'Espai Avinyó' a Barcelona, dins la seva àrea intercultural.

A la imatge, Jorge Fuembuena (Saragossa, 1970), Zone a defendre, de la sèrie 'Wood stories', 2013). Impressió lambda a siliconada a metacril·lat amb fusta natural. 125 x 156 cm. Ed: + a.p. Cortesia d'Adriana, Centre d'Art Contemporani.